

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **V. Ch., H. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem
v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 8.3.2017 proti rozhodnutí
žalované ze dne 24.2.2017 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 24.2.2017 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 8.3.2017 doplněnou k výzvě soudu a s následně připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání *rozhodnutí ze dne 24.2.2017 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č. II č.j. X ze dne 26.9.2016*, jímž mu od 8.4.2016 byla zvýšena podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na částku 14.665,-Kč měsíčně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 6.6.2016 byl od 8.4.2016 uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 24.2.2017* žalovaná zdůraznila, že i když se námitkami žalobce dožadoval změny důvodu invalidity třetího stupně z kardiologického onemocnění na ramenní klouby po úraze (*rozdíl mezi invalidním důchodem pro invaliditu prvního a třetího stupně zaslal ČSSZ zpět a žádal o zaslání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně*), že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ

dne 2.2.2017 bylo zjištěno, že žalobce je od 8.4.2016 invalidní pro invaliditu třetího stupně, když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení (*onemocnění srdeční*) uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 6c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60%; žalobci byla přiznána horní hranice daného rozmezí, tj. 60%, a tato míra poklesu ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu o 10% na celkových 70%, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť se dožadoval přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního nebo druhého stupně na přetrvávající onemocnění ramenních kloubů, když dle kardiologie a interního vyšetření je stav stabilizován a v dobrém stavu, což dokladoval připojenými lékařskými zprávami z ortopedie, kardiologie i interny. Závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 24.2.2017 a vrácení věci žalované; rovněž uvedl, že rozdíl mezi prvním a třetím stupněm (*invalidního důchodu*) vrací od počátku ČSSZ.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ ze dne 6.6.2016 a 1.6.2017 (KLP dle termínu stanoveného dne 2.2.2017 lékařem ČSSZ)* i ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 2.2.2017 (jednání dne 26.1.2017 bylo odloženo a pokračováno v něm dne 2.2.2017)* soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona pro invaliditu třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je *dle lékaře OSSZ* zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2d) přílohy vyhlášky s mírou poklesu pracovní schopnosti 60% a tako míra byla ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšena o 10%, takže činí celkem 70%, a *podle lékaře ČSSZ* se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., oddíl A, položce 6c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která pro další postižení zdravotního stavu byla dle § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 70%; datum změny stupně invalidity: 8.4.2016; doba platnosti posudku: 30.6.2017.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 26.6.2017 navrhla k důkazu posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 24.2.2017 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 28.2.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV –

pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 25.10.2017 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní* podle § 39 odst. 1 zákona, *šlo o invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku této invalidity komise stanovila 9.2.2017, tj. interním nálezem*, který prokazuje zlepšení a stabilizaci zdravotního stavu po IM s následnou revaskularizační operací CABG; z posudkového hlediska lze konstatovat, že se již nejedná o těžké funkční postižení oběhového systému. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření neurologem (*správně ortopedem*) při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou jsou recidivující luxace pravého ramene, chronické omalgie, klinicky v oblasti pravého ramene se jedná o funkční postižení na rozhraní středního až těžkého stupně, v oblasti levého ramene o těžší postižení statiky a dynamiky; dle RTG obou ramenních kloubů stav bez patologického nálezu; stav po ASK stabilizaci pravého ramene pro opakované luxace (30.5.2002, 1997). Dále komise konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení hybnosti pravého ramenního kloubu uvedené v kapitole XV, odd. B, položky 3b) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 15-25% horní hranicí 25% vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění; vzhledem k dalším onemocněním žalobce, zejména k st. p. revaskularizaci myokardu a diabetes mellitus byla dle § 3 odstavce 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na *celkových 35%*. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise uvedla, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň - sever při jednání ze dne 1.6.2017 (*správně mělo být uvedeno 6.6.2016*), které nadále uznalo invaliditu třetího stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole IV položky 2d) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 60%, resp. při navýšení o 10% pro další onemocnění 70%. Komise rozhodně nesouhlasila s tím, že byl důvod pro ponechání třetího stupně invalidity, neboť z doložených lékařských nálezů šlo prokázat zlepšení stavu oběhového systému po revaskularizaci myokardu, nejednalo se již o těžké funkční postižení oběhového systému, které by odůvodňovalo přiznání vyššího stupně invalidity než nyní přiznaného prvního stupně; rovněž došlo ke zlepšení stavu diabetes mellitus, který je uspokojivě metabolicky kompenzován po kombinaci inzulinoterapie a PAD, nejednalo se o těžké funkční postižení, které by odůvodňovalo přiznání vyššího stupně invalidity než nyní přiznaného prvního stupně. Také komise uvedla, že žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny a v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopen lehčí fyzické práce spíše na zkrácený úvazek; je schopen po vzniku invalidity prvního stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Závěrem komise uvedla: *změna stupně invalidity, tj. oduznání invalidity třetího stupně a vznik invalidity prvního stupně dne 9.2.2017* (platnost posudku (lhůta KLP): 31.10.2020). Vzhledem ke stabilizaci oběhového systému komise konstatovala, že *rozhodujícím zdravotním postižením je středně těžké funkční postižení pravého ramenního kloubu* (viz shora). Jedná se tudíž o stejné postižení (viz posudek o invaliditě OSSZ Plzeň sever ze dne 20.1.2016), které bylo také posouzeno podle kapitoly XV, odd. B, položka 3b) přílohy vyhlášky, kdy bylo přiznáno 25% míry poklesu pracovní schopnosti a dále zvýšeno dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 35%, proto byla žalobci (tehdy) přiznána

invalidita I. stupně od 2.12.2015. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.). Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost,

je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 24.2.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou na rozdíl od ostatních domáhal snížení stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 25.10.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ, tj. 24.2.2017, se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 9.2.2017*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 24.2.2017 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV *zdravotní stav žalobce od 9.2.2017, tedy i k 24.2.2017, již neodpovídal třetímu stupni invalidity*, ale odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude tedy žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 9.2.2017, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – změna z třetího na první stupeň invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 49/2017-58 ze dne 8.1.2018, když rozhodnutí o nižším stupni invalidity by byla vydala žalovaná v případě zjištění změny stupně invalidity žalobce již v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce nepožadoval náklady tohoto řízení, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 8. ledna 2018

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně